

Robert Bosari kunstenaar en docent Beeldende Kunst

Hoe lang schilder je al?

Alvorens hier een goed antwoord te geven, wil ik het begin van het ontdekken van wat vormgeven voor mij betekende.

Ik zag op zeer jonge leeftijd dat het tekenen op een lei met griffel een aparte gewaarwording was. De introductie van papier en potlood vergrootte die interesse voor het vormgeven. Dat was op de lagere school en kon ik gemakkelijk naar voorbeelden bijv. portretten na tekenen. Kleurpotlood en waterverf maakten mijn vaardigheden ruimer met als resultaat de goede cijfers op school voor tekenen. Dit voortraject voltrok zich voornamelijk in het kindertehuis in Suriname en dat werd door begeleiders gestimuleerd.

Waar en door wie ben je opgeleid

Voor verdere scholing zich voltrok, ontstond er in Paramaribo, de drang dit verder te ontwikkelen, toen een aantal Surinaamse kunstenaars terug keerden na hun opleidingen in Nederland bij verschillende academies af gerond hebben. In 1966 werd de eerste Surinaamse opleiding opgericht, met als doel een leraren en een autonome schildersopleiding. Ik volgde de vooropleiding leraren opleiding LO tekenen. Door ideologische verschillen, richtte wijlen Jules Chin a Foeng een nieuwe kunstopleiding op, met als doel kunstenaars in eigen land op te leiden met een eigen identiteit, nl de Latijns gerichte visie. Ik ondertussen 18 jaar oud, verhuisde naar de nieuwe opleiding die de naam droeg van Nationaal Instituut voor Kunst en Cultuur. K volgde de Mo A en de autonome schilders opleiding, met als resultaat de prijswinnaar voor de schildersprijz de Prix de Par'bo, een stage van een maand naar Caracas, waar ik de lithografie deed. Het was een verrijking voor mijn ontwikkeling. De invloed toch naar Europa te vertrekken nam een grote vlucht. De vele aquarellen die ik maakte waren de basis om naar Nederland te vertrekken.

Wat maak je het liefst en welk materiaal gebruik je het liefst

Eind 1972 vertrok ik en begin 1973 schreef ik me in bij de toenmalige Academie voor beeldende kunsten en technische wetenschappen, nu de Willen de Koning academie te Rotterdam. De mee genomen aquarellen waren de basis dat ik toegelaten werd in de 2de klas van de dagopleiding. Tijdens de overgang vaar de 3de klas besloot ik na informatie en na bekijken van de beeldhouw opleiding, deze te gaan volgen. Hierdoor werd ik een klas lager geplaatst. De opleiding verliep uitstekend, mijn inzichten, technieken en vaardigheden van de kunstzinnige discipline gaf me ruime kijk op de inhoud van de beeldende vormgeving. In 1978 slaagde ik, woonde inmiddels in Den Haag, en vertrok voor een baan bij Capilux in Lelystad. Om mijn vak uit kunnen oefenen huurde ik na vertrek van beeldhouwer Willem Bouter zijn atelier in Lelystadhaven, een deel van de toenmalige museum. In 1980 werd ik mede door Mevr. A.Zuidema lid van de BKR en kon ik gebruik maken van de regeling en mijn werk verder ontwikkelen. Ook werd ik docent bij het CKV, thans de Kubus. Door de 2 opleidingen, schilderen en beeldhouwen, maakte ik zowel schilderijen als brons werken. Het niveau was dermate dat de BKR-commissie in Apeldoorn zowel schilderijen, olieverven, aquarellen en tekeningen en brons plastieken innamen voor aankoop.

Wie is je favoriete kunstenaar

Vermeldenswaard is dat bij de schilderijen invloeden van Cezanne, en dan vooral de ultramarijn te zien waren en daarnaast Picasso. Bij de bronswerken liet ik me inspireren door de Italiaanse beeldhouwkunst.

Gezien mijn Surinaamse afkomst begon heimwee een rol te spelen. In 1984 solliciteerde ik voor een baan bij het Ministerie van Onderwijs en Cultuur en in de 2^e helft van dat jaar vertrok ik met mijn gezin naar Suriname. Bij het Directoraat Cultuur was ik belast met het aankopen en verspreiden van kunstwerken bij de ministeries en de ontwikkeling van kunstnijverheid activiteiten. Tevens was ik verbonden als docent tekenen en beeldhouwen aan de Academie voor Hoger Kunst en Cultuur Onderwijs. Dit werk als docent deed ik 3 jaren. Contacten met kunstenaars, dichters en schrijvers waren vruchtbaar en dat was een belangrijk stimulans voor de groei van kunst en cultuur in Suriname. Het waren zware jaren, het tempo was verschillend en door omstandigheden besloot ik begin 1989 weer naar Nederland te vertrekken en wel terug in Lelystad.

Exposeer je wel eens

Bij mijn terugkeer in Lelystad werd ik met open armen ontvangen. In het Provinciehuis mocht ik mijn eerste tentoonstelling houden. Deze bestond uit tekeningen en aquarellen uit de Surinaamse periode. Om in mijn levensonderhoud te voorzien ging ik hier en daar lessen verzorgen. Pas in 1993 begon het lesgeven vastere vorm te krijgen. Eerst bij de Drieluik in Dronten, later het CKV ook in Dronten, en een jaar later docent tekenen/schilderen en beeldhouwen op de vrije Academie in Nunspeet, later ook 't Klooster in Harderwijk. De combinatie van lesgeven en het maken van eigen werk verliep op een harmonische wijze. Ik kon werken in brons laten gieten en ontwikkelde de 2D technieken zich gestaag. Momenteel ben ik als docent verbonden bij De Meerpaal in Dronten en de Kunstlinie in Almere.

Wat zijn je artistieke aspiraties

De groei van mijn werk en de ontwikkeling naar een sterkere identiteit verloopt in een soort 2 stromen land. In de 2D vormgeving maak ik nog gebruik van de verschillende technische en materiele mogelijkheden, terwijl de thema's en onderwerpen nogal variabel zijn. In mijn beeldhouwwerken (3D), voornamelijk werken in brons en hout zijn de onderwerpen deels vanuit mijn culturele identiteit en deels een soort geschiedenis in beeld betreffende Suriname. Momenteel is mijn hedendaagse visie het onderzoek en volwassen worden in mijn kunstzinnige ontwikkeling. De zoektocht naar de essentie van vorm en inhoud, het kritische vermogen eigen werk bekijken is een belangrijk fase.

Tot zover mijn verhaal. Januari 2013.

Robert Bosari 07 – 01 – 1950 Paramaribo